

Zondag 4 mei 2025: 2^e zondag van Pasen
Nationale dodenherdenking/ bevrijdingsdag
Conclaaf pauskeuze (opvolging Franciscus)
Handelingen 5, 27b-41 en Johannes 21, 1-19

VERKONDIGING

7 leerlingen zoeken elkaar op na de dood van Hem in wie ze alle vertrouwen hadden gesteld. Het zijn er 5 met naam genoemd en nog 2 anderen. 7 staat voor een heilig getal. 7 dat is heel de kerk, dat is heel de wereld.

Op het moment dat Johannes het verhaal van vandaag heeft geschreven bestaat de kerk al een flinke tijd. Er zijn al heel wat christengelovigen , er bestaan al verschillende christelijke geloofsgemeenschappen. En – omdat er volop leven is, zijn er begrijpelijk ook allerlei spanningen.

De herinnering aan de jonge kerk was: de herinnering aan Jezus levend houden onder de mensen., zijn leer en leven in woord en daad verkondigen in heel de toen bekende wereld. Het succes van de visvangst waarover vandaag gesproken wordt, het succes van de leerlingen van Jezus over hun werk, over hun verkondiging, over hun preken en leren ligt verscholen in een ijverig zoeken naar de aanwijzingen van de Heer. Je telkens in veranderde omstandigheden afvragen welke aanwijzingen je gegeven worden. Dat gold toen en dat geldt nu

Kerk- zijn is doen wat Jezus deed. Het is de handen uit de mouwen steken, werken, aan de slag gaan. Zoals Petrus , die zegt: 'ik ga .'En dat is dan geen recreatief vispartijtje waarvan een mens rustig kan worden. Nee, dat is noeste arbeid.

Het verhaal van vandaag laat ons weten dat Petrus aan boord gaat van het schip, er weer vanaf springt en naar de kant zwemt. Hij sleept het net aan land. Petrus organiseert, werkt, ploetert en sjouwt. Het is de andere leerling die Jezus erkent. Johannes, de dromer, de ziener. Hij zegt tot Petrus en de anderen: 'het is de heer.'

Petrus en Johannes lijken me beiden nodig te zijn voor het goed functioneren van de kerk.

Petrus: dat is het ambt, de organisatie, de leiding, de kerkorde, het handelen. Johannes: dat is het geloof, het charisma, de viering, de geestdrift, het schouwen en het zien.

En die woorden uit de handelingen van de apostelen van vandaag stimuleren ons nog een extra : de apostelen worden beschreven als mensen die kunnen volhouden, ook in moeilijke situaties. Volhouden met een optimistische, positieve kijk. Je realiseren dat iedere dag nieuwe kansen biedt, dat een nieuw begin te maken is, hoe teer ook.

En is dat niet erg actueel. De geschiedenis leert ons dat vrijheid niet vanzelfsprekend is. Het is geen toestand die men eenmaal bereikt en dan voor altijd behoudt, maar een project dat voortdurende zorg en vernieuwing vereist. Elke generatie staat voor de taak vrijheid te behouden, haar te vullen met nieuwe inhoud, haar waarden te verdedigen tegen bedreigingen. In tijden waarin vrijheid en democratie wereldwijd wordt aangevallen, is deze taak van bijzonder belang. De erfenis van de bevrijding herinnert ons eraan dat we moeten opkomen voor de rechten van anderen – niet alleen in ons eigen land – maar ook internationaal. Beelden van deze dagen van voortgaand wapengekletter kunnen en mogen we niet accepteren, beelden van uithongering in Gaza door Israël om eigen gelijk te krijgen moeten veroordeeld worden.

In deze dagen rouwden we wereldwijd rond het overlijden van Paus Franciscus, maar zijn boodschap wordt lang niet door al die rouwenden serieus genomen. Veel krokodillentranen

van regeringsleiders maar weinig echte betrokkenheid bij de voortdurende boodschap om echte vrede en echte vrijheid te vestigen. Mag de herinnering aan 80 jaar bevrijding die we in deze dagen vieren ons allen aanmoedigen om de vrijheid te beschermen en de erfenis voort te zetten van hen die er voor vochten en er hun leven voor hebben gelaten. Want vrijheid is meer dan een voorrecht- het is een verplichting.

In deze dagen kijken we reikhalzend uit naar een opvolger van Paus Franciscus die de dienst van de leiding op zijn schouders zal krijgen. Geen eenvoudige opdracht. De net overleden Paus Franciscus zei nog vrij recent: 'Aan u wijden wij onze wereld toe, in het bijzonder de landen en regio's in oorlog.' Woorden die helemaal passen binnen het thema van dit bijzondere jubeljaar om pelgrims van hoop te zijn. Hoop te hebben en te houden op een betere toekomst. Vertaald naar het leven van alledag betekent dit dat gelovigen, mensen mogen zijn die per definitie positief en optimistisch in het leven staan. Het glas is altijd halfvol, nooit halfleeg. In onze wereld waarin onzekerheid en angst vaak overheersen worden we opgeroepen om stevig verankerd te blijven in de hoop. Als pelgrims van hoop zijn we geroepen om dit vertrouwen uit te dragen. Mag onze nieuwe Paus in die voetsporen ons voorgaan en hen telkens ter verantwoording roepen die onze democratie ondermijnen, vernietigingsoorlogen blijven voeren en honger gebruiken om eigen gelijk te halen.
Amen

Pastor Denis Hendrickx o.praem